

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0507 r

Toto rozhodnutí nabývá právní sílu
dne: 12. 8. 2015
podpis: [Podpis]

MVCRP012PAV0

V Praze dne 12. srpna 2015

Č.j.: MV-50093-5/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal
nar. Verchňaja Salda – Ruská federace, státní občan Ruské federace, trvale bytem
adresa pro doručování: [Adresa] Vary, (dále také „žadatel“), právně zastoupený JUDr. [Jméno], advokátkou se sídlem Chebská 355/49, 360 06 Karlovy Vary, (dále také „právní zástupkyně“), rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 12.1.2015, č.j.: VS-2199/835.3/2-2001, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá.**

Odůvodnění

I.

Žadatel požádal dne 13.12.2013 o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“). Žadatel je státním občanem Ruské federace. Žadatel má na území České republiky povolený trvalý pobyt ke dni 20.10.1999. Žadatel je podruhé ženatý, manželka je státní občankou Ruské federace. Z prvního manželství, které bylo rozvedeno v roce 2012, má syna Maxima, narozeného v roce 1982 ve Voroněži v Ruské federaci, který již nabyl české státní občanství. Žadatel má vysokoškolské vzdělání s kvalifikací inženýr-ekonom.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 25.6.2014 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní řízení o žádosti přerušilo a vyzvalo žadatele k předložení podkladů pro vydání meritorního rozhodnutí. Podklady v tomto usnesení výslovně specifikovalo. Žadatel byl poučen o tom, že předložení požadovaných podkladů je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra

Vypraveno dne:

12. 8. 2015 [Podpis]

v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Žadatel byl rovněž poučen, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Ministerstvo vnitra upozornilo žadatele také na možnost zastavení řízení ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu v případě, že potřebné listiny, k jejichž předložení tímto usnesením byl vyzván, nepředloží. Požadované listiny Ministerstvo vnitra obdrželo dne 11.8.2014. Před vydáním rozhodnutí byl žadatel dopisem Ministerstva vnitra ze dne 15.10.2014 informován o tom, že může ve lhůtě do 14.11.2014 nahlédnout do spisu. Této možnosti žadatel využil a dne 3.11.2014 se dostavil na Ministerstvo vnitra, nahlédl do spisu a založil do něj rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary o užívání novostavby rodinného domu v I a požádal o doručování veškeré korespondence na tuto adresu. Vyjádřil se ke svým zahraničním cestám, uvedl, že průměrně 2x měsíčně cestuje služebně do zemí EU, v roce 2014 pobýval cca 1 týden v Ruské federaci, jinak pobývá převážně na území České republiky. Vyjádřil se také ke své profesní činnosti. Uvedl, že je zaměstnancem společnosti F a.s., kde má jediný zdroj příjmu. Z dalších společností, které uvedl, s.r.o. a V s.r.o.), příjem nemá. Žadatel dále uvedl, že mu byla udělena ocenění a certifikáty, které předloží do 14 dnů včetně dokladů pro hodnocení plnění zákonných povinností na úseku sociálního zabezpečení a veřejného zdravotního pojištění. Doklady byly Ministerstvu vnitra doručeny dne 6.11.2014.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství. Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, (zákon o státním občanství České republiky), od 1.1.2014 neprokazuje.

Ministerstvo vnitra zamítavé rozhodnutí odůvodnilo tím, že v souladu s platnou a účinnou právní úpravou nabývání státního občanství České republiky nemusí být žadateli vyhověno, a to ani za předpokladu, že všechny podmínky stanovené zákonem o státním občanství splňuje. Ministerstvo vnitra konstatovalo, že splnění dotčených podmínek je pouze základním předpokladem pro vyhovění žádosti. Rozhodování o přijetí do státního svazku patří do sféry správního uvážení Ministerstva vnitra, jemuž je tato pravomoc svěřena. Zákon o státním občanství nezakotvuje právní nárok na udělení státního občanství České republiky. Ministerstvo vnitra rovněž konstatovalo, že takové rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmluvou o státním občanství, ke které Česká republika přistoupila, a ani s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 12.1.2015, č.j.: VS-2199/835.3/2-2001, podal žadatel prostřednictvím právní zástupkyně včasný rozklad.

Žadatel v rozkladu uvádí, že Ministerstvo vnitra nesprávně posoudilo zjištěné skutečnosti a na jejich základě vydalo nesprávné rozhodnutí. K tomu uvádí následující: v České republice žije nepřetržitě 19 let. O jeho skutečné citové vazbě k České republice vypovídají žadatelovy rodinné a příbuzenské poměry. V té souvislosti uvedl synaa, který je českým státním občanem, oženil s českou státní občankou a plánuje s ní založit rodinu. V Praze žije se svým manželem matka žadatele, kterou pravidelně několikrát měsíčně žadatel navštěvuje. Na území České republiky postavil v době trvání prvního i druhého manželství rodinné domy. Podle žadatele i tato skutečnost zakládá vztah k České republice. Dále uvádí, že po celou dobu pobytu na území České republiky podniká a nemalou mírou přispěl k rozvoji českého lázeňství. Byl provozovatelem mnoha zařízení v Karlových Varech, zasloužil se o rekonstrukci zchátralé budovy Zámecké kolonády. Za největší zásluhu v oboru lázeňství žadatel pokládá vznik lázeňského hotelu nejvyšší kategorie, Carlsbad Plaza v Karlových Varech, který jeho zásluhou byl přijat do nejprestižnější světové aliance The Leading Hotels od the World. V kontextu těchto zásluh se žadatel v rozkladu prezentuje jako vážená osoba v Karlových Varech, o čemž svědčí ocenění a certifikáty, které mu byly uděleny, a které v rozkladu konkretizuje.

Žadatel v rozkladu dále uvádí, že v České republice, vzhledem ke svým pracovním aktivitám, za uplynulých 19 let proinvestoval prostřednictvím jím řízených společností přes 40 mil. EUR, zaměstnal několik stovek lidí, dal práci několika desítkám stavebních firem, přivedl do České republiky řadu zahraničních investorů a návštěvníků, a nepochybně přispěl ke zvelebení Karlových Varů. Žadatel se domnívá, že tyto skutečnosti zakládají jednoznačnou citovou vazbu žadatele na českou společnost a je z nich patrné vzájemné propojení citů a vazeb spolu s existencí vzájemných práv a povinností. Žadatel se tak domnívá, že Ministerstvo vnitra nesprávně posoudilo doklady jím předložené, a že se mu povedlo dotčenými tvrzeními vyvrátit veškeré pochybnosti o vzájemném souladu jeho soukromého zájmu a veřejného zájmu na udělení českého státního občanství. Žadatel žádá ministra vnitra o změnu napadeného rozhodnutí, a to tak, že jeho žádosti vyhová.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra posoudil zákonnost postupu Ministerstva vnitra jako správního orgánu rozhodujícího v dané věci v I. stupni. Ministr vnitra konstatoval, že postup Ministerstva vnitra byl věcně správný a napadené rozhodnutí je v souladu se zákony.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí znovu meritorně posoudil, a to z hlediska splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a, c), d) a e) zákona o státním občanství. Konstatoval, že tyto byly splněny.

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, (zákon o státním občanství České republiky), od 1.1.2014 neprokazuje.

Při posuzování žádosti ministr vnitra vycházel především z čl. 12 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství. Zákon o státním občanství obsahuje ustanovení, jež upravuje způsob a podmínky, za kterých může, nikoli musí, být cizinci státní občanství České republiky uděleno. V této souvislosti pak Ministerstvo vnitra nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti. Z těchto skutečností vychází rozhodnutí jak Ministerstva vnitra, tak i ministra vnitra. Znamená to tedy, že ani osobě, která o státní občanství České republiky požádá a stanovené podmínky splní, nemusí být vyhověno. Takovéto rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmluvou o státním občanství (dále jen „Evropská úmluva“), ke které Česká republika přistoupila. Vnitrostátní právní úpravy, podle kterých postupují jiné zúčastněné smluvní státy, rovněž obsahují ustanovení, podle nichž mohou, ale nemusí, osobě žádající o státní občanství vyhovět.

Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok, se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8.3.2000 vydaném pod čj. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí: „... má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.“

Ministr vnitra dále odkazuje na vysvětlující zprávu k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), kde se uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení posuzována existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že udělení státního

občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství. Je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv.

Z výše uvedeného vychází i ustálená soudní judikatura, jako například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7.6.2006 pod č.j. 3 As 32/2005-51. Ministerstvo vnitra při posuzování jednotlivých žádostí zkoumá nejen splnění zákonem stanovených podmínek, ale i další skutečnosti, které jsou podstatné pro udělení státního občanství České republiky.

Ministr vnitra nezpochybňuje vysoký stupeň integrace žadatele do české společnosti, ale je povinen v řízení o žádosti přijít v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 a ustanovením § 3 správního řádu s řešením, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, a jehož přijetím nevzniknou nedůvodné rozdíly při posuzování shodných či podobných případů. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra přitom rozhodují v režimu naplnění soukromého zájmu žadatelů na udělení českého státního občanství a veřejného zájmu na zjištění skutečného vztahu žadatelů k České republice, který je vyjádřen v ustanovení § 12 odst. 1 zákona o státním občanství. Ministru vnitra proto nezbylo než rozhodnout způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Pokud jde o negativní dopady napadeného rozhodnutí na právní postavení žadatele, ministr vnitra připomíná, že ve smyslu čl. 42 odst. 2 Listiny základních práv a svobod se cizinci těší všem základním právům, s výjimkou práv politických, vyhrazeným státním občanům České republiky, a status trvalého pobytu udělený žadateli dostatečným způsobem zajišťuje zcela adekvátní podmínky pro jeho život na území České republiky.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra

